

K

KULTUR
& NOJE

06-7848214
kultur@vasabladet.fi

Markus Lytts Aladdin dansar, men sjunger inte så mycket.
FOTO: FRANK A UNGER

Aladdin hoppar ofta på stället

RECENSION. "Aladdin och den magiska lampan" är stabil, men lång och med ojämn puls. Anden frigörs – men inte potentialen i ensemblen.

VASA. "Du vet inte vad hunger gör med en människa" säger Aladdins mamma. Det är en nyckelreplik i Wasa Teaters "Aladdin och den magiska lampan". Aladdins familj är fattig. Hans mamma (Maria Udd) och pappa (Jonas Bergqvist) syr jeans. Aladdin, som spelas av Markus Lytts, ska också jobba, men han smiter ofta till torget och stjälar tillsammans med sina kompisar.

Så dör Aladdins pappa och misären blir ännu värre. En spåkvinnor (Agneta Lindroos) utnyttjar den fattiga och hungriga Aladdin för att hämta en magisk lampa i en grotta. Det är upptakten till en välbekant historia som leder till att Aladdin får tag på lampan, får sina önskningar uppfyllda av anden (Bergqvist), gifter sig med en prinsessa – och är nära att mista allt.

WASA TEATER har under de senaste åren gått från klarhet till klarhet i barn- och ungdomspjäserna. Men "Aladdin och den magiska lampan" håller inte samma höga klass som till exempel "Pippi Långstrump" och "Vit". Det är något mer stabilt sakligt än sprittande och dynamiskt över föreställningen.

Styrkan i "Aladdin och den magiska lampan" finns i stunderna som skildrar den desperation som fattigdom och hunger kan framkalla. Det visuella är välgjort och sevärt, som

Det finns precision och täthet i Johan Aspelins och Carola Saréns samspel.
FOTO: FRANK A UNGER

oftast i WT:s barn- och ungdomspjäser. Kontrasterna mellan överflöd och fattigdom tydliggörs. Markus Fagerudds musik bidrar till en känsla – speciellt i de mörkaste scenerna – som den unga publiken kan uppleva som riktigt spännande, kanske även skrämmande.

DET KAN VARAKNEPIGT att i en uppsättning få maximal utdelning på styrkorna i ensemblen – utifrån karaktärerna i manuset. Känslan är att den här uppsättningen är ganska långt ifrån att få ut maximal potential, vilket känns mer som ett manus-

problem än missar i rollfördelningen. Det finns stor sångkraft – framför allt hos Lytts – på scen. Den används överraskande sällan. Aladdins mamma (Udd) gör en kort och vacker sång – som tydliggör potentialen. Visst, det är ingen musikal, men någon sångstänkare hade gjort gott.

Jonas Bergqvist har tyvärr inte jättemycket att jobba med. Han är anden – på videoprojektion. Han är Aladdins pappa, som dör i ett tidigt skede av pjäsen. I andra akten spelar Bergqvist oftast en tyst och tossig livvakt. Agneta Lindroos, som den beräknande och elaka spåkvinn-

TEATER

Aladdin och den magiska lampan

Regi: Åsa Salvesen.
Text: Anna Simberg.
Scenografi Erik Salvesen.
Musik: Markus Fagerudd.
Koreografi: Agneta Lindroos.
Kostym: Sofia Pantouvaki.
Mask och peruk: Fia Derghokasian.
Ljud: Dennis Lindén.
Ljus: Alexander Nyberg.
Skådespelare: Markus Lytts (Aladdin), Maria Udd, Jonas Bergqvist, Agneta Lindroos, Carla Fri, Carola Sarén, Johan Aspelin.
Scenkonststuderande från Novia: Anna Högström, Emma von Wendt, Kalle Halmén, Matilda Anttila.
Speltid: 2 timmar 20 minuter med paus.
Åldersrekommendation: Från 6 år.
Premiär på Wasa Teater den 15 mars.

nan, gör sin roll väl, men även den karaktären försvinner överraskande länge ur handlingen. Både Carola Sarén och Johan Aspelin har undanskymda roller i första akten.

Så det är verkligen välkommet då sultanen (Sarén) och vesiren (Aspelin) gör entré i andra akten. Dels för att första akten är alltför utdragen, dels för att det blir större variation, mer humor och action. Saréns och Aspelins samspel är utmärkt. De har tajmningen i replikerna och ögonbrynen på rätt nivå.

Samtliga skådespelarna kommer mest till sin rätt i några scener i an-

dra akten – speciellt i scenen som utspelar sig i ett nytt och mäktigt glänsande palats. Sultanen lyser av iver, vesiren osar av skepsis och Lytts kan briljera i kroppsspråk och miner. Udd får också utrymme att avfyra några dräpande repliker.

CARLA FRI gör prinsessan Buldur. Ambitionen är framställa Buldur som en stark och självständig kvinna med makt som månalar om att barn ska gå i skola. Fri gör sitt bästa, men manuset underlättar inte jobbet. Det är Buldurs far sultanen som gifter bort henne – och hon faller snabbt för Aladdin och imponeras av palatset. Sedan är hon skeptisk och osäker på vem Aladdin egentligen är – och söker svaret genom att låta sig bli spådd i kort. Det framstår inte som starkt och självständigt.

"Aladdin och den magiska lampan" bjuder på spänning i stunden och en sensmoral – som sys ihop med all hast på slutet. Men engagemang och det varmt pulserande hjärtat som präglar så många av Wasa Teaters barn- och ungdomspjäser blir bara tydligt ibland, som då Aladdins mamma säger "Du vet inte vad hunger gör med en människa".

Patrik Back

patrik.back@vasabladet.fi
06-7848 232